

عنوان مقاله:

بررسی انجام در داستان های خسرو و شیرین ، گل و نرروز و جمشید و خورشید

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب غنایی، دوره 15، شماره 29 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

موسی پیری - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی

تقی وحیدیان کامیار - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مهم در ساختار داستان ها موضوع آغاز، تنه و انجام است. نویسندگان در این مقاله با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی، به مطابقت انجام در خسرو و شیرین نظامی، گل و نرروز خواجهی کرمانی و جمشید و خورشید سلمان ساوجی، پرداخته اند. این بررسی نشان می دهد که ساختار انجام در داستان ها تقریباً یکسان است و شاعران پس از ایجاد بحران و اوج با افزودن موخره‌ای، نکات مبهم داستان را روشن می کنند و با گره گشایی تلاش می کنند تا خواننده را همراه با اوج داستان به آرامی به فرود و پایان داستان - البته به شکلی قانونمند- هدایت کنند و داستان را به پایان برسانند اما انجام داستان ها از لحاظ محتوا با هم تفاوت دارد، چنان که می توان گفت: در پایان داستان خسرو و شیرین، موضوعات تاریخی مطرح می شود و شکل غم نامه دارد، حال آن که انجام در دو داستان دیگر به صورت شادی نامه است و فاقد مسائل تاریخی می باشد.

کلمات کلیدی:

ادبیات داستانی، انجام، خسرو و شیرین، گل و نرروز، جمشید و خورشید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/860935>

